

رسول پویان

وحدت؛ نه استبداد قومی

غنی با دشمنان یار و قرین است
ولی بامردمش درخشم و کین است
به کشور مافیا می پروراند
گروه مفسدان چوکی نشین است
اگر کرزی طالب پروری کرد
غنی با طالب وداعش معین است
کلید امنیت در دست طالب
رئیس اش کچه مار آستین است
به پاکستان دارد عهد و پیمان
برای طالب و داعش امین است
سیا هم کار و یار آی اس آی
دلیل جنگ طولانی در این است
شده بی سر و سرور ارتش ما
به هرسو دشمنانی در کمین است
شغالان منصب و چوکی بگیرند
دل شیران و عیاران غمین است
فساد و اعتیاد و جنگ و بحران
به میهن مستطیل آتشین است
ندارد انتهای جنگ و کشتار
نه این قتل و قتل آخرین است
به دوش مردم آزرده خاطر
لش دولت بد بو و وزین است
نفاق و جنگ قومی گُشت ما را
سراطون ریشه زخم چرکین است

وطن ویرانه شد از کینه و خشم
گذشته آزمون راستین است
برای حفظ استبداد قومی
غنی با بابه کرزی همنشین است
سوار خشم و خون جنگ قومی
زاسب افتاده پا برقاش زین است
خر عیسی نشد در مکه آدم
تو گویی ذات او خر آفرین است
کتاب مکتب و مسجد بسوزند
به زیر نام دین تخریب دین است
پیام تیغ خونین بهر مردم
صدای جنگ و طبل نفرین است
شعار شهروندان اتحاد است
که وحدت بهر اقوام انگین است
بنازم ترک و تاجیک و پتان را
مساوات ار چراغ سرزمین است

2016/8/24